

at det maa erkendes, at Anlægget af denne Bane ikke alene har lokal Interesse, men at det virkelig ogsaa er en stor almindelig Interesse, der nøje knytter sig dertil. Det har derfor været meget tvivlsomt for mig, om jeg ikke allerede ved Forelæggelsen af Lovforslaget burde have stillet Forslag om Banens eventuelle Forlængelse til Gilleleje, idet jo det Fiskerleje i den Henseende lever under aldeles lignende Forhold som Hornbæk. Jeg tror, at den bedste Hjælp til de paagældende Fiskerlejer er at skaffe dem en Jærnbaneforbindelse med en saa sikker og god Havn som Helsingør. Da der saadanne almindelige Interesser, der støtte sig hertil, finder jeg, at der er yderligere Grund til, at Staten træder hjælpende til ved Anlægget af en saadan Bane. I § 3 er der fremsat Forslag om, paa hvad Maade en saadan Statshjælp skulde ydes. Det var den oprindelige Tanke, at Forslaget her skulde være analogt med, hvad der tidligere har været foreslaaet, nemlig et konstant Tillæg i Forhold til Banens Længde. Men da § 1 imidlertid indeholder den Bestemmelse, at Koncession kan gives efter Omstændighederne enten til en bredsporet eller smalsporet Bane, er det klart, at der ikke længere vil kunne være Tale om at indføre et konstant Tillæg. Derfor er der i § 3 fremsat det Forslag, som den højtærede Minister havde indbragt i det Lovforslag, som indeholdt en almindelig Bemyndigelse for ham til at give Koncession. Jeg anfaa mig ikke for berettiget til, uagtet jeg kendte Indholdet af den Betænkning, der blev afgiven, at benytte den, da den ikke var trykt paa den Tid, mit Forslag blev trykt og indbragt her i Tinget, men det er en Selvfølge, at Forudtænkningen for det finansielle Tilskud, der staar her i Lovforslaget, er, at der til denne Bane ønskes givet det samme Tilskud, som Lovgivningsmagten maatte blive enig om at give andre Baner, det er en Selvfølge, at der ikke forlanges noget som helst ud over, hvad der maatte blive vedtaget af Tinget som den almindelige Regel for Tilskud. Jeg skal dog ikke undlade at tilføje, at de, der andrage om Koncession paa det nævnte Baneanlæg, have saa stor Tiltro til dets Rentabilitet, at de, dersom det ikke skulde lykkes i denne Samling, at faa noget som helst vedtaget om de almindelige Regler for Tilskud, ubetinget ville foretrække, at der gennem en Lov blev givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at give Koncession paa Banen selv om de finansielle Vilkaar skulde være mindre gode, fremfor at afvente et senere Tidspunkt, paa hvilket der vilde kunne faas bedre Vilkaar.

Jeg skal endnu kun, da jeg har Ordet, bringe en Tak til den ærede Minister for de Ytringer, han angaaende denne Bane allerede havde Værlighed til at fremsætte ved Behandlingen af et tidligere Lovforslag. Jeg tillader mig jærlig at takke for den Interesse, den ærede Minister saaledes har vist dette Lovforslag, saa kort efter, at det er kommet frem, derved at han allerede paa et tidligt Standpunkt, paapegede et af de vanskelige Punkter med Hensyn til Sagens Gennemførelse, nemlig Banens Tilslutning til Statsbanen i Helsingør. Det er en Selvfølge, at det for en Bane som denne vil være af stor Betydning, at naa en saadan Tilslutning, men det er ogsaa klart, at en saadan Tilslutning og andre Fordele, der kunne naas ved Banen, ikke kunne og ikke bør naas paa Bekostning af andre berettigede Interesser. Jeg ser fuldt vel, hvilke Vanskeligheder de lokale Forhold ville stille for en Tilslutning af denne Bane til Helsingør, og navnlig er det klart, at det vilde være ubilligt mod Helsingørs Havn, om den ved Spor anlæg skulde blive saaledes belempret, at der derved vilde optaa Ulemper for den til det, som er dens Hovedbestemmelse, nemlig Indløsning og Udløsning fra Skibene i Havnen. Der er for mig heller ikke Tvivl om, at der kan være disse Meninger om den Retningslinie, der er foreslaaet for Banen, idet den muligvis griber stærkt ind i enkelte Forhold paa Gaden og maaste for en Del ødelægge eller forringe den Vej, som fører fra Helsingør til Hellebæk. Men netop af disse Hensyn er det udtrykkeligt præciseret i Lovforslaget, at det vil være Indenrigsministeren, der efter nærmere Forhandling vil have at fastsætte Enkeltighederne i Banens Retning og ligeledes tage Bestemmelse om Tilslutning til Statsbanerne. Det er jo ogsaa forudset i det Lovforslag, der blev vedtaget for ikke mange Dage siden i Tinget, at der forud for Koncessionens Givelse finder Forhandlinger Sted med de paagældende Kommuner. Den Henstilling, som jeg ærbødigst vil tillade mig lige over for den højtærede Minister, vil derfor være den, at han, efter at have modtaget Andragendet fra Koncessionssøgerne, saa snart som det var muligt vilde søge den foreliggende Sag fremsendt til Behandling og Erklæring af de paagældende Kommunalbestyrelser og derved ogsaa for Havnecomiteen i Helsingør ligesom ogsaa sætte Sagen i Gang lige over for Jærnbanebestyrelsen. Jeg ser meget godt, at der kan være Vanskeligheder at overvinde for at faa denne Bane i Gang, men just derfor tillader jeg mig at henstille, at disse Vanskeligheder saa